

Forum

CONTRIBUTION OF SPECIALISTS IN THE SADF

I would like to contribute to the debate on the article 'DIE AKADEMIKUS SE PLEK IN DIE SAW' (Militaria 8/4 of 1978) with the following observations:

1. The sixth edition of the Concise Oxford Dictionary (1976) defines a 'profession' as '... a vocation or calling, especially one that involves some branch of advanced learning or science' and in fact cites the phrase 'Military profession' as an example of the use of the word. I submit therefore that the selective application of the term 'professional' to a small subgroup of academically qualified personnel in the SADF (such as for example the Corps of Professional Officers) as is the practice, is an unfortunately albeit unintentional slight on the professionalism of general duties officers.

2. As regards the standard which the military must require of suitably qualified specialists recruited into the SADF or for that matter performing their national service, it is essential to bear in mind that the whole motivation for the employment of such personnel in their specialist directions is to increase the efficiency of the SADF in the execution of its role in defence of the nation. Specialists must therefore receive such military training and exposure as to enable them to efficiently perform their specialist tasks wherever and whenever they might be required to do so, in the finest service tradition. To the extent that military demeanor and conversancy with the fundamentals of the military art contribute to this end, they must also be a requirement.

3. What must constitute the goal throughout is a synergistic sharpening of the RSA's combat edge in the broadest sense through the efficient use of all means and expertise at the country's disposal. This goal is ill served by the immoderate pursuit of parochial interests and of exclusivity within the military organisation, *and particularly so by clumsy efforts at apportioning credit for the defence effort.*

4. The military organisation currently finds itself in a state of cultural shock as a result of continual exposure to a plethora of new developments and techniques, a state which it shares with organisations in general. Inevitably there has arisen a tug-of-war between the new undertaking and the status quo ante. This state of affairs has been aggravated as much by the aloof attitude of non-military specialists in the military environment as by the professional jealousy of military men. Specialists must realise that they are entering what has for centuries been virtually the exclusive preserve of purely military men and should therefore display the necessary sensitivity in the execution of their task. In return however, and in the interests of the Service and country, it can reasonably be expected of the military establishment to accord full recognition and status to such personnel as valid contributors to the defence effort and to eschew the deprecating attitude which is still apparent in some circles.

Yours faithfully

LT J. C. ACKRON, OSC

SJAMPANJEGLAS – OPLEIDINGSIKLUS IS DIE ANTWOORD

In die *Militaria* 8/4 van 1978 onder die opskrif 'Die Akademikus se plek in die SAW' maak die skrywer 'n pleidooi vir die afsonderlike identiteit van die professionele offisier in die SAW

'n Paar van die argumente van die skrywer wat beweer dat ons meer professionele offisiere nodig het, is hoogs aanvegbaar.

Hy beweer dat die SAW vir die 80% van die oorlog wat volgens hom uit 'oorreding' bestaan, nie in sy opleidingsbeleid voorsiening maak nie. Dit is in teenstelling met die 20% skietoorlog waarop daar glo 100% gekonsentreer word.

So 'n stelling mag spruit uit die feit dat die skrywer nog nie sy geheel-militêre opleidingsiklus wat so noodsaaklik is, meegemaak het nie.

Feit is dat die 80%-insette in 'n teen-revolusionêre oorlog ekonomies, polities, kultureel, ens van aard moet wees terwyl die militêre bydrae en poging net so noodsaaklik maar baie minder, sê 20% behoort te wees.

Die 80% moet volgens alle deskundiges eintlik van die burgerlike sektor en administrasie afkomstig wees terwyl die militêr sy 20% moet bybring. Die professionele offisier se aandeel lê by die SAW en dus by die 20%. In sekere onderontwikkelde gebiede wat onvoldoende administratiewe infrastruktuur het, lewer die militêr egter ook 'n bydrae op die 80%-terrein en dit is waar ons sosio-ekonomiese burgersakepoging inkom.

Die benadeelde groepie professionele offisiere wat terloops seker meer in getal is as die Staandemagoffisiere in die kleiner gevegskorps soos die artillerie, pantser of genie, lewer 'n staffunksie maar moet 'n intieme kennis van die lynfunksie hê. Die vereiste vir die staf is nl om die verlengstuk of 'arms' van die bevelvoeder of 'kop' te wees. Die arms moet weet hoe die kop dink vir doeltreffende resultate.

Ek stem saam dat spesialisasie nodig is maar die SAW se sg sjampanjeglas-opleidingsiklus is myns insiens die oplossing.

Dit beteken 'n breë basis of algemene agtergrond as junior offisier. Daarna volg 'n smal fase van spesialisering in 'n spesifieke rigting of korps en later weer algemene opleiding (stafkwalifikasies ens) wat die offisier algemeen aanwendbaar maak en maksimum doeltreffendheid gee ook as hy met sy spesialistaak voortgaan.

Daar is baie professionele offisiere wat aanvaar

het dat hulle deel van die span vorm en hulle self kursusgewys gekwalifiseer het vir doeltreffender aanwending. Andere weer beskou hulle self in so 'n mate as adviseurs dat hulle nie betrokke wil raak met die primêre taak nie. So bv is 'n SAW etnoloog wat nie inligtingkursusse gedoen het nie beperk in sy aanwending. Net so is 'n vryetydsbestedingoffisier wat nie die vryetydsituasie in 'n grensbasis begryp nie, onbevoeg vir sekere bestaande 'professionele' poste. So kan ons uitbrei tot medici, ingenieurs lektore, ens.

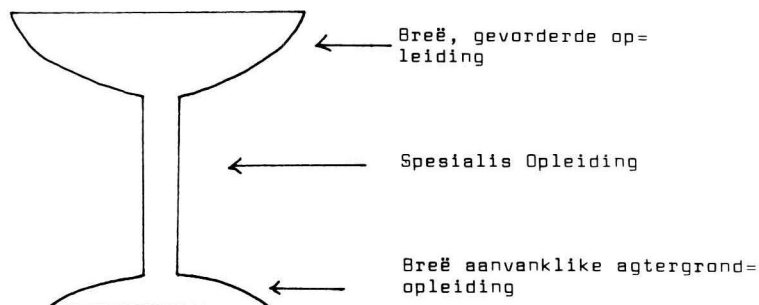
Op grond van bogenoemde wil ek juis die belangrikheid van militêre agtergrond onderstreep. My voorstel is dat:

- a. Sekere tipe offisiere wat noue kontak met die troepe en hulle vegvaardigheid het, bv etnoloë, sportoffisiere, VTB-offisiere en welsynoffisiere deur die meule van vegkwalifikasies gaan.
- b. Diegene wat ondersteunende professionele dienste verrig soos rekenaarprogrammeers, argitekte, psigiaters, lektore aan die Militêre Akademie ens liefs as burgerlikes (al is dit teen tweemaal my soldy) vir die SAW werk. Liewers dit as dat die militêre gesagstruktuur afgetakel word deur 'n aantal 'civies in uniform' wat nie vertrouwe inboesem by troepe en die publiek wat militêre gevegsgereedheid en militêre standaarde as norme neerlê nie. Liewers dit as 'n professionele offisier wat as gevolg van 'n gebrek in sy militêre agtergrond nie funksioneel kan inpas nie.

Die uwe,

H. A. Kotze; kmdt

SKETS OM SJAMPANJEGLAS-SIKLUS VAN OFFISIERSOPLEIDING TE ILLUSTRER

(Korrespondensie oor die onderwerp word nou afgesluit)